

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobců: **a) A. Ž., b) doc. Ing. J. Ž., CSc.**, oba zastoupeni JUDr. Jitkou Šťastnou, advokátkou se sídlem Prostřední 128, Uherské Hradiště, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Kounicova 67, Brno, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: **Ing. P. K.**, bytem v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2020, č. j. 29 A 37/2019 - 213,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 30. 6. 2020, č. j. 29 A 37/2019 - 213, zamítl žalobu, kterou se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí ze dne 29. 1. 2019, sp. zn. 5400/OD/MMB/476473/2018/-Ro-/53/, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Brno-sever (dále jen „silniční správní úřad“) ze dne 4. 10. 2018, č. j. MCBSev/038062/18, sp. zn. STU/04/009498/15/Minč. Tímto rozhodnutím silniční správní úřad podle § 29 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), nařídil žalobcům odstranění nepovolené pevné překážky (betonového obrubníku) z jimi vlastněné veřejně přístupné účelové komunikace, nacházející se na pozemcích parc. č. X, všechny v k. ú. S., z důvodu, že předmětná pevná překážka byla žalobci v rozporu s § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích postavena bez povolení silničního správního úřadu, aniž by spadala pod předměty, které nepředstavují pevnou překážku na pozemních komunikacích ve smyslu § 29 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.

[2] Proti tomuto rozsudku podali žalobci (dále jen „stěžovatelé“) kasační stížnost. V průběhu řízení stěžovatelé navrhli, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Tento návrh odůvodnili tím, že obdrželi od silničního správního úřadu usnesení o exekuční výzvě ze dne 9. 9. 2020, sp. zn. STU/04/009498/15/Minč, č. j. MCBSev/035335/20 (dále jen „exekuční výzva“), kterým je úředně vymáháno splnění předmětného rozhodnutí o nařízení odstranění nepovolené pevné překážky (betonového

obrubníku) na veřejně přístupné účelové komunikaci ve vlastnictví stěžovatelů, a to v náhradní lhůtě do 25. 9. 2020. Stěžovatelé takové plnění nařízené povinnosti považují za nedůvodné a pro ně prokazatelně za hrubě poškozující. V této souvislosti odkázali na svoji argumentaci, kterou uvedli v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, kterému krajský soud vyhověl usnesením ze dne 30. 4. 2019, č. j. 29 A 37/2019 - 125. Podstatou této argumentace bylo tvrzení stěžovatelů, že výkon rozhodnutí žalovaného, tj. odstranění předmětné pevné překážky, pro ně znamená zásah do jejich majetkových práv, neboť by na vlastní náklady museli zajistit neprodleně odstranění této pevné překážky, přičemž náklady s tím spojené dosahují výše 73 169 Kč. Stěžovatelé tyto náklady vyčíslili přesně s ohledem na skutečnost, že k jejich vynaložení byli donuceni v souvislosti s předchozím rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 9. 2015, které bylo ovšem následně zrušeno krajským soudem. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by tak zamezilo dalšímu zbytečnému navyšování finanční újmy stěžovatelů, vzniklé v přímém důsledku plnění žalobou napadeného rozhodnutí.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti poukázal na to, že odkladný účinek byl přiznán i žalobě. Podle jeho názoru se podmínky pro přiznání odkladného účinku nijak nezměnily.

[4] Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že s jeho přiznáním nesouhlasí, neboť v důsledku vyhovění tomuto návrhu by došlo k dalšímu navyšování škod k její tíži jakožto vlastníka sousedních pozemků, včetně porušení veřejného zájmu na zajištění bezpečného a ničím nezákonně omezovaného provozu na veřejně přístupné pozemní komunikaci. V podrobnostech pak odkázala na své podání ze dne 30. 5. 2019, jímž se obsáhle vyjádřila k již v mezidobí vydanému usnesení krajského soudu o přiznání odkladného účinku žalobě.

[5] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Ve vztahu k nyní projednávané věci je nejprve třeba uvést, že krajský soud žalobě odkladný účinek přiznal, a to usnesením ze dne 30. 4. 2019, č. j. 29 A 37/2019 - 125. Nejvyšší správní soud dále podotýká, že v této věci stěžovatelé brojí proti rozhodnutí, jímž jim coby vlastníkům veřejně přístupné účelové komunikace bylo nařízeno odstranit nepovolenou pevnou překážku (betonový obrubník).

[8] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné

pokračování

právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[9] S ohledem na výše uvedené tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel (zde žalobci). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74). Nejvyšší správní soud přitom nyní pomíjí, zda jsou námitky stěžovatelů týkající se dané věci (zákonnosti napadeného rozhodnutí) důvodné či nikoli, neboť přezkum důvodů je vyhrazen až meritornímu posouzení věci a není předmětem rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. K povaze přezkoumávaného rozhodnutí při rozhodování o odkladném účinku však přihlídnout musí.

[10] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatelé doložili a prokázali, že jim v důsledku výkonu rozsudku krajského soudu hrozí nepoměrně větší újma než jiným osobám. Stěžovatelé spatřují hrozbu nepoměrně větší újmy v tom, že v případě nepřiznání odkladného účinku bude neprodleně přistoupeno k nucenému výkonu rozhodnutí silničního správního úřadu, čímž dojde k zásahu do jejich vlastnického práva a ke vzniku značné finanční újmy, neboť budou nuceni na své náklady nechat odstranit předmětnou pevnou překážku.

[11] Nejvyšší správní soud musí konstatovat, že stěžovateli předestřená újma může v projednávané věci nastat, protože v mezidobí již byla silničním správním úřadem vydána exekuční výzva ke splnění uložené povinnosti v náhradní lhůtě. Nelze tak vyloučit, že s ohledem na tuto skutečnost dojde ještě před vydáním soudního rozhodnutí ve věci samé k odstranění pevné překážky a tím ke vzniku dalších finančních nákladů s tím spojených.

[12] Nejvyšší správní soud nezpochybňuje, že osoba zúčastněná na řízení jako vlastník sousedních pozemků může přiznání odkladného účinku kasační stížnosti také subjektivně pociťovat jako určitou újmu. Ta by spočívala v omezeném přístupu na pozemky v jejím vlastnictví. Nejvyšší správní soud ovšem tuto újmu vlastníka sousedních pozemků poměřil s újmou hrozící stěžovatelům a dospěl k závěru, že újma hrozící stěžovatelům dosahuje významně větší intenzity. Byť Nejvyšší správní soud situaci vlastníka sousedních pozemků chápe, nepovažuje jeho újmu za daného stavu věci za natolik závažnou, aby její existence bránila přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V této souvislosti lze zejména poukázat na skutečnost, že s ohledem na charakter a rozměry pevné překážky (betonový

obrubník vysoký cca 10 cm), tato zásadně nebrání v přístupu na sousední pozemek a v případě nutnosti za pomoci poměrně jednoduché technické úpravy ji může překonat i motorové vozidlo.

[13] Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. S ohledem na povahu, rozměry a umístění pevné překážky (betonový obrubník vysoký cca 10 cm umístěný na konci slepé ulice cca 3 metry před další pevnou překážkou - bránou) a místní dopravní situaci (slepá ulice sloužící toliko k přístupu k nemovitostem zde žijících obyvatel), nelze dospět k názoru, že by tato pevná překážka ohrožovala bezpečnost a plynulost provozu či zásadně omezovala pohyb na předmětné pozemní komunikaci. V daném případě tak přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stejný závěr lze dovodit i z vyjádření žalovaného, který k návrhu na přiznání odkladného účinku zaujal neutrální stanovisko.

[14] Nejvyšší správní soud se tak ztotožnil se závěry, k nimž dospěl krajský soud v usnesení ze dne 30. 4. 2019, č. j. 29 A 37/2019 - 125. Z vyjádření účastníků plyne, že skutkový stav věci se v daném případě od té doby významně nezměnil.

[15] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[16] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu